

Георги Цанев

Обич

Обичам в селска къща да замръкна,
да счупя топла пита на коляно.
И спомените бавно да ме връщат
там, дето бях и дето днес ме няма.

Обичам полъха на южен вятър
и в лекия вървеж посред житата,
да дишам мириса на щедро лято,
да виждам потна ризата на тате.

Обичам две ръчички изведнъж
около шията ми да се свият.
И в мен като в баща и като в мъж,
ще забушува обич с тройна сила.

Обичам да стоя на кръстопът –
едно начало с краища различни.
Защото и когато нямам път,
към обичта си пак ще се затичам.

КРАЙ

© Георги Цанев

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/9296>]